

APLICAȚII ALE BAZELOR GRÖBNER ÎN TEORIA SEMNALELOR

Andreea-Georgiana Radu

Academia Navală "Mircea cel Bătrân"

Sesiunea de Comunicări Matematice Decembrie 2023

Prezentarea de astăzi urmărește articolul:

“P. Vandewalle, L. Sbaiz, M. Vetterli „Signal Reconstruction from multiple unregistered sets of samples using Gröbner bases”, IEEE International Conference on Acoustics Speech and Signal Processing Proceedings (Volume 3) 2006.”

CUPRINS

- Ideal monomial
- Ordonare monomială
- Ordonare lexicografică
- Teoremă de împărțire cu rest
- Algoritmul Buchberger
- Baze Gröbner
- Reconstrucția polinomială

IDEAL MONOMIAL

Definiție

Un ideal $I \in K[X_1, \dots, X_n]$ se numește ideal monomial dacă admite un sistem de generatori format numai din monoame, deci dacă există o submulțime M a lui $\mathbb{N}^n$ astfel încât:

$$I = \{X^\alpha \mid \alpha \in M\} \text{ unde, dacă } \alpha = (i_1, i_2, \dots, i_n), \text{ atunci } X^\alpha = X_1^{i_1} X_2^{i_2} \dots X_n^{i_n}$$

Exemplu

În inelul de polinoame $K[X, Y]$ idealul $I = (X^2Y^3, X^4Y^5, X^5Y^4)$ este ideal monomial.

Multigradul lui X^α este multiexponentul α și se notează cu

$$\alpha = mdeg X^\alpha$$

Gradul lui X^α este

$$|\alpha| = i_1 + i_2 + \dots + i_n$$

ORDONARE MONOMIALĂ

Definiție

O relație de ordine „ $\leq$ ” pe M (respectiv pe $\mathbb{N}^n$) se numește ordonare monomială dacă satisface următoarele condiții:

1. Este totală, adică pentru orice $X^\alpha, X^\beta \in M$, $X^\alpha < X^\beta$ sau $X^\alpha = X^\beta$ sau $X^\alpha > X^\beta$ (sau, echivalent pentru orice $\alpha, \beta \in \mathbb{N}^n$, $\alpha < \beta$ sau $\alpha = \beta$ sau $\alpha > \beta$).
2. Este compatibilă cu înmulțirea monoamelor, adică dacă $X^\alpha < X^\beta$ și X^γ este un monom arbitrar, atunci $X^{\alpha+\gamma} < X^{\beta+\gamma}$ (echivalent, este compatibilă cu adunarea în $\mathbb{N}^n$, adică dacă $\alpha < \beta$, atunci pentru orice $\gamma \in \mathbb{N}^n$, $\alpha + \gamma < \beta + \gamma$).
3. $(M, \cdot)$ este bine ordonată, adică orice submulțime nevidă a lui M (respectiv $\mathbb{N}^n$) are prim element.

ORDONAREA LEXICOGRAFICĂ

Definiție

Fie $X^\alpha = X_1^{\alpha_1} X_2^{\alpha_2} \dots X_n^{\alpha_n}$ și $X^\beta = X_1^{\beta_1} X_2^{\beta_2} \dots X_n^{\beta_n}$. Spunem că $X^\alpha <_{lex} X^\beta$ dacă există $s \leq n$ astfel încât:

$$\alpha_1 = \beta_1, \alpha_2 = \beta_2, \dots, \alpha_n = \beta_n \text{ și } \alpha_s < \beta_s$$

Exemplu

Fie monoamele: $X^2 Y^3 Z$ și $X^2 Y^2 Z^5$

$$\text{Cum } \alpha = (2, 3, 1) > \beta = (2, 2, 5) \rightarrow X^2 Y^3 Z > X^2 Y^2 Z^5$$

Exemplu

În $K[X_1, \dots, X_4]$ cu ordonarea lexicografică considerăm polinomul

$$f = 5X_1^3 X_2 X_4 + X_2^3 + X_3 X_4$$

Notăm monomul inițial al lui f cu $lm(f)$:

$$lm(f) = X_1^3 X_2 X_4$$

Iar $lt(f)$ este termenul general:

$$lt(f) = 5X_1^3 X_2 X_4$$

TEOREMĂ DE ÎMPĂRȚIRE CU REST

Fie $<$ o ordonare monomială pe $K[X_1, \dots, X_n]$ și $F = (f_1, f_2, \dots, f_s)$ un s -uplu ordonat de polinoame din $K[X_1, \dots, X_n]$.

Atunci, pentru orice polinom $f \in K[X_1, \dots, X_n]$, există $a_1, a_2, \dots, a_s$ și r în $K[X_1, \dots, X_n]$ astfel încât $f = a_1 f_1 + a_2 f_2 + \dots + a_s f_s + r$ și $r = 0$ sau r este o combinație K -liniară de monoame care nu se divid prin nici un monom din mulțimea $\{lm_{<}(f_i) \mid i = \overline{1, s}\}$.

Mai mult, pentru i cu proprietatea că $a_i f_i \neq 0$

$$mdeg f \geq mdeg(a_i f_i).$$

Definiție

Fie $<$ o ordonare monomială fixată pe $K[X_1, \dots, X_n]$ și I un ideal în $K[X_1, \dots, X_n]$. Idealul monomial $in_{<}(I) = \langle lm_{<}(f) \mid f \in I, f \neq 0 \rangle$ se numește idealul inițial al lui I .

Observație

Dacă I este generat de polinoamele $f_1, \dots, f_s$, atunci idealul generat de monoamele $lm_{<}(f_i)$, pentru $1 \leq i \leq s$, este inclus în idealul inițial al lui I , dar, în general, incluziunea este strictă.

Exemplu

Fie $I = (f_1, f_2, f_3) \subset K[X, Y, Z]$, unde

$$f_1 = XY^2 - Z + ZY, f_2 = XY - Z^3, f_3 = XY^3 + XZ^2.$$

Atunci

$$\langle \text{lm}_{\text{lex}}(f_i) \mid 1 \leq i \leq 3 \rangle = \langle XY^2, XY, XY^3 \rangle = \langle XY \rangle$$

Fie polinomul

$$f = Y^2 f_1 + Z^2 f_2 - Y f_3 = XY^4 - ZY^2 + ZY^3 + XYZ^2 - Z^5 - XYZ^2 - XY^4$$

$$ZY^3 \notin \langle XY^2, XY, XY^3 \rangle$$

Prin urmare

$$\langle \text{lm}_{\text{lex}}(f_i) \mid 1 \leq i \leq 3 \rangle \subsetneq \text{in}_{\text{lex}} I$$

BAZĂ GRÖBNER

Definiție

Fie $<$ o ordonare monomială fixată și I un ideal în inelul $K[X_1, \dots, X_n]$. O submulțime $G = \{g_1, \dots, g_s\} \subset I$ se numește *bază Gröbner* a lui I dacă monoamele dominante ale polinoamelor din G generează idealul inițial al lui I .

Un instrument important în aflarea bazei Gröbner este reprezentată de algoritmul Buchberger, în a cărei aplicare este necesară noțiunea de S -polinom.

Fie f, g polinoame nenule din $K[X_1, \dots, X_n]$ și $<$ o ordonare monomială fixată.

$$lm_{<}(f) = X^\alpha, lm_{<}(g) = X^\beta \text{ și } X^\gamma = lcm(X^\alpha, X^\beta)$$

unde lcm reprezintă cel mai mic multiplu comun a două monoame.

Polinomul $S(f, g) = \frac{X^\gamma}{lt_{<}(f)} f - \frac{X^\gamma}{lt_{<}(g)} g$ se numește S -polinomul perechii (f, g) .

ALGORITMUL BUCHBERGER

input: $F = (g_1, g_2, \dots, g_s)$ // F este un sistem de generatori pentru idealul I .

output: $G = (g_1, g_2, \dots, g_t)$ // G este bază Gröbner pentru I .

$G := F$

repeat

$G' = G$

    for $p, q \in G', p \neq q$ do $S :=$ restul împărțirii lui $S(p, q)$ la G'

        if $S \neq 0$ then $G := G \cup S$

    end if

    end for

until $G = G'$

Fie $K[X, Y, Z]$, ordonarea lexicografică cu $X > Y > Z$ și $I = (X^3 - Y, Z - 2, X + 3)$

Se dă baza $G = \{g_1, g_2, g_3\}$, unde $g_1 = X^3 - Y, g_2 = Z - 2, g_3 = X + 3$.

S-polinomul $S(g_1, g_2)$

$$S(g_1, g_2) = \frac{X^3 \cdot Z}{X^3} \cdot (X^3 - Y) - \frac{X^3 \cdot Z}{Z} (Z - 2) = 2X^3 - ZY, \text{ iar restul împărțirii acestuia la baza } G = \{g_1, g_2, g_3\} \text{ este } 0.$$

S-polinomul $S(g_1, g_3)$

$$S(g_1, g_3) = \frac{X^3}{X^3} \cdot (X^3 - Y) - \frac{X^3}{X} \cdot (X + 3) = -3X^2 - Y, \text{ iar restul împărțirii acestuia la baza } G = \{g_1, g_2, g_3\} \text{ este } -Y - 27.$$

Adăugăm g_4 la baza G .

Continuăm cu S-polinomul $S(g_1, g_4)$

$$S(g_1, g_4) = \frac{X^3 \cdot Y}{X^3} \cdot (X^3 - Y) - \frac{X^3 \cdot Y}{-Y} (-Y - 27) = -27X^3 - Y^2$$

Restul împărțirii S-polinomului la baza $G = \{g_1, g_2, g_3, g_4\}$ este 0 .

S-polinomul $S(g_2, g_3)$

$$S(g_2, g_3) = \frac{X \cdot Z}{Z} (Z - 2) - \frac{X \cdot Z}{X} (X + 3) = -2X - 3Z, \text{ iar restul împărțirii acestuia la baza } G = \{g_1, g_2, g_3, g_4\} \text{ este } 0.$$

S-polinomul $S(g_2, g_4) =$

$$S(g_2, g_4) = \frac{Z \cdot Y}{Z} \cdot (Z - 2) - \frac{Z \cdot Y}{-Y} \cdot (-Y - 27) = -2Y - 27, \text{ restul împărțirii acestuia la baza } G = \{g_1, g_2, g_3, g_4\} \text{ este } 0.$$

S-polinomul $S(g_3, g_4)$

$$S(g_3, g_4) = \frac{X \cdot Y}{X} \cdot (X + 3) - \frac{X \cdot Y}{-Y} (-Y - 27) = 27X + 3Y, \text{ iar restul împărțirii acestuia la baza } G = \{g_1, g_2, g_3, g_4\} \text{ este } 0.$$

Așadar $G = \{g_1, g_2, g_3, g_4\}$ este bază Gröbner pentru I relativ la lex .

TEORIA SEMNALELOR

Definiție

Un semnal este o mărime fizică măsurabilă purtătoare de informație care poate fi prelucrată și transmisă la distanță (sau recepționată). În funcție de timp, semnalul poate fi împărțit în două tipuri:

- semnal cu timp continuu (analogic)
- semnal cu timp discret (numeric)

Aparatul matematic pentru un semnal definit în timp continuu este o funcție care are următoarea formă

$$x : T \rightarrow M, t \rightarrow x(t), \text{ pentru orice } t \in T.$$

TEORIA RECONSTRUCȚIEI SEMNALULUI

Considerăm următorul semnal:

$$f(t) = \sum_{l=0}^{L-1} X_l \phi_l(t)$$

unde $\phi_l(t)$ reprezintă elementele bazei B în care este considerat semnalul. Dată baza B, formată din polinoame, putem să reconstruim semnalul cu ajutorul bazelor Gröbner .

Folosind sistemul

$$Y = \phi_t X$$

aflăm ecuațiile polinomiale.

Rămâne calcularea unei baze Gröbner pentru idealul generat de polinoamele din sistem. Pentru aceasta, apelăm la algoritmul Buchberger.

EXEMPLU

Considerăm:

$M=2$ numărul mulțimilor

$N=2$ numărul eșantioanelor

$L=3$ numărul funcțiilor din bază

Considerăm cazul în care baza B este baza dată de funcțiile:

$$\phi_l(t) = t^l, \text{ unde } l \in \{0, 1, 2\}$$

Considerăm parametrii semnalului sub forma vectorului coeficienților:

$$X = \begin{pmatrix} 64 \\ -24 \\ 4 \end{pmatrix}$$

Valorile defazajului sunt reprezentate sub forma vectorului:

$$t = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -8 \end{pmatrix}$$

Pentru t_m avem următoarea relație

$$Y_m = \phi_{t_m} X$$

Elementele matricei ϕ_{t_m} au următoarea formă

$$\phi_{t_m}(i, j) = \phi_j\left(\frac{i}{N} + t_m\right)$$

$$\begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{2} & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 64 \\ -24 \\ -4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_0 \\ y_1 \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ \frac{64}{64} & \frac{8}{8} & 1 \\ \frac{25}{64} & \frac{5}{8} & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 64 \\ -24 \\ -4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_2 \\ y_3 \end{pmatrix}$$

$$Y_0 = \begin{pmatrix} -4 \\ 0 \end{pmatrix} \quad Y_1 = \begin{pmatrix} -6 \\ 5 \end{pmatrix}$$

Pentru a afla vectorii Y_0 și Y_1 am presupus cunoscut defazajul t_1 și vectorul X .

În continuare considerăm cunoscuți vectorii Y_0 , Y_1 și vrem să aflăm componentele vectorului X împreună cu defazajul t_1 .

Exemplu 2

Pornind de la următorul sistem:

$$\phi_t \cdot X = Y$$

$$\phi_t = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{2} & 1 \\ t_1^2 & t_1 & 1 \\ (\frac{1}{2} + t_1)^2 & \frac{1}{2} + t_1 & 1 \end{pmatrix} \quad Y = \begin{pmatrix} -4 \\ 0 \\ -6 \\ 6 \end{pmatrix}$$

Unde elementele matricei sunt:

$$\phi_{t_1}(0,0) = \phi_0\left(\frac{0}{2} + t_1\right) = t_1^0 = 1$$

$$\phi_{t_1}(0,1) = \phi_1\left(\frac{0}{2} + t_1\right) = t_1$$

$$\phi_{t_1}(0,2) = \phi_2\left(\frac{0}{2} + t_1\right) = t_1^2$$

$$\phi_{t_1}(1,0) = \phi_0\left(\frac{1}{2} + t_1\right) = \left(\frac{1}{2} + t_1\right)^0 = 1$$

$$\phi_{t_1}(1,1) = \phi_1\left(\frac{1}{2} + t_1\right) = \frac{1}{2} + t_1$$

$$\phi_{t_1}(1,2) = \phi_2\left(\frac{1}{2} + t_1\right) = \left(\frac{1}{2} + t_1\right)^2$$

Dezvoltând obținem următorul sistem:

$$\left\{ \begin{array}{l} x_2 + 4 = 0 \\ \frac{1}{4}x_0 + \frac{1}{2}x_1 + x_2 = 0 \\ x_0t_1^2 + x_1t_1 + x_2 + 6 = 0 \\ x_0t_1^2 + x_0t_1 + \frac{1}{4}x_0 + x_1t_1 + \frac{1}{2}x_1 + x_2 - 6 = 0 \end{array} \right.$$

Rescriem într-un sistem de ecuații polinomiale:

$$\left\{ \begin{array}{l} p_0 = x_2 + 4 \\ p_1 = \frac{1}{4}x_0 + \frac{1}{2}x_1 + x_2 \\ p_2 = x_0t_1^2 + x_1t_1 + x_2 + 6 \\ p_3 = x_0t_1^2 + x_0t_1 + \frac{1}{4}x_0 + x_1t_1 + \frac{1}{2}x_1 + x_2 - 6 \end{array} \right.$$

Așadar, obținem următoarea bază Gröbner redusă:

$$\begin{cases} g_0 = x_2 + 4 \\ g_1 = x_0 - 64 \\ g_2 = x_1 + 24 \\ g_3 = t_1 - \frac{1}{8} \end{cases}$$

Soluția sistemului este:

$$\begin{cases} x_2 = -4 \\ x_0 = 64 \\ x_1 = -24 \\ t_1 = \frac{1}{8} \end{cases}$$

Deci

$$X = \begin{pmatrix} 64 \\ -24 \\ -4 \end{pmatrix} \text{ și defazajul } t_1 = \frac{1}{8}$$

BIBLIOGRAFIE

- V. Ene, J. Herzog, Gröbner Bases in Commutative Algebra, AMS, Graduate Studies in Mathematics, vol 130, 2012.
- P. Vandewalle, L. Sbaiz, M. Vetterli „Signal Reconstruction from multiple unregistered sets of samples using Gröbner bases”, IEEE International Conference on Acoustics Speech and Signal Processing Proceedings (Volume 3) 2006.

VĂ MULȚUMESC!